

3/18

SÄHKÖSANOMAT

Puheenjohtajan palsta

Rakkaat lukijat, seuraavan muutaman kappaleen ajan kestävän tajunnanvirran aikana tahdon satunnaisesti avata teille mieleeni juolahtaneita ajatuksia. Toivottavasti löydätte tekstistä jotain, johon samaistua!

Kuinka vanha sä olet?

Tätä kysymystä pysähdyn usein itsekin miettimään. Viimeksi havahtuin asiaan eräänä sateisena marraskuun iltana, kun kannoin Skillan lippua kohti Tekniikankadulla sijaitsevaa, maanlaiseen ihmemaahan vievää ovea, perässäni lähes sadan fuksin kaunis jono. Oli fuksivalapäivä, ja ensimmäistä kertaa yliopistourallani tunsin itseni vanhaksi. Kuuntelin kulkueen keulilla inttijuuttuja ja ihailin aidon hämmästyntä ja innostunutta ilmapiiriä, joka tässä Hervantaa ja nuoruuden intoa sykkivässä joukossa vallitsi. Tajusin olevani neljännen vuoden opiskelija, ja vielä kaukana siitä tavoitteesta, jonka opetusministeriö on kohdalleni muinoin säätänyt. Ja lisäksi kohtapuoliin lähempänä ruuhkavuosia kuin teinivuosia.

Toisaalta, onnistuin sivuuttamaan tämän ajatuksen juurikin katsoessani tuota samaista nuoruuden intoa. Olen vasta kaksikytäkäs, ja elämä hymyilee. Jokaisella meillä on elämässä oma suunta, ja olen enemmän kuin ylpeä tekemistäni valinnoista. Mieleni on yhtä nuori kuin fuksilla, ja edelleen valmis uusiin haasteisiin! Siispä, eteenpäin!

Missä on sun satama?

Sinäkin, fuksi taikka setä tai täti, saatat kysyä tätä itseltäsi joskus. Oma turvasatamani on vaihdellut koko elämäni ajan, mutta viimeisimmän kotisatamani olen löytänyt Sähkötalosta. Kotini vaihduttua tuuliselta länsirannikolta tänne sisämaahan, olin hetken hieman hukassa. Niin saatoitte olla tekin, ja olette ehkä edelleen. Kannustan teitä: Tulkaa rohkeasti kiltahuoneelle! Huomaatte, että hyvin nopeasti teidät otetaan mukaan porukkaan, ja saatte olla juuri omia itsejänne. Mikään ei tule korvaamaan sitä tukea ja hauskoja hetkiä, jotka olen Skillan opintonurkkauksessa kokenut.

Kyllä, elän niin aidosti. Kerro, onko taivas sininen.

Muistakaa tekin tämä. Elämä, TTY, ja opiskeluaika antaa teille juuri niin paljon, kuin olette itse valmiita vastaanottamaan. Tällä hetkellä taivas on kaukana sinisestä, mutta älkää antako ulkokuoren hämätä. Pimeys saattaa altistaa ajoittaiselle väsymykselle ja ahdistukselle, mutta juuri silloin on ihanaa turvautua siihen omaan koulunsisäiseen tukiverkostoon, ja nauttia ihmisistä. Ulkona saattaa olla pimeää, mutta kiltahuoneella ja kerhoissa on aina aurinkoinen tunnelma.

Älkää siis antako ikänne tai minkään muunkaan tekijän hämmentää mielenne kirkkautta. Sinä itse päätät, kuinka vanha sinä olet. Vierivä kivi ei sammaloitu. Mestarit ne vaan jatkaa Blastaamista.

Kuinka vanha sä olet?

Adam Zeidan

MARRASKUUN MASTEK BLASTEKIT

TÄNÄ VUONNA TEK LAHJOITTAI 100 000 EUROA SUOMEN TEEKKARIKULTTUURILLE. TÄMÄN VUOKSI TAMPEREEN TEEKKARIT SAIVAT 27 500 EUROA TEEKKARIKULTTUURIN VAALIMISEEN JA KEHITTÄMISEEN.

TEK SPONSOROI MUUTENKIN TEEKKARITAPAHTUMIA, ESIMERKIKSI SÄHKÖPÄIVIEN SPONSORIRAHOISTA HUOMATTAVA OSA OLI TEKILTÄ.

HYÖTYYKÖ TEK TÄSTÄ? VAI ONKO KYSEESSÄ VAIN INSINÖÖRIMÄINEN RAKKAUDENOSOITUS TEKILTÄ TEEKKAREILLE?

SANOISIN ETTÄ MOLEMMAT, SILLÄ TÄMÄ ON PALJON EUROMÄÄRÄÄNSÄ ARVOKKAAMPI SIJOITUS OPISKELIJOIDEN VERKOSTOITUMISEEN.

OSA MIELTÄÄ OPISKELIJATOIMINNAN JOKO PELKÄKSI BILETTÄMISEKSI TAI MUUTEN VAIN TURHAKSI AJANHUKAKSI JONKIN HYÖDYLLISEMMÄN KUSTANNUKSELLA.

TOTUUS ON KUITENKIN TOINEN: OPISKELIJATOIMINTA ON VERKOSTOITUMISTA. MONI ELINIKÄINEN YSTÄVYYSSUHDE ALKAA JUURI OPISKELIJATOIMINNASTA, JA YHDESSÄ TEKEMINEN KEHITTÄÄ SOSIAALISIA TAITOJA. YHTÄKKIÄ TAJUATKIN ETTÄ SINULLA ON YMPÄRI SUOMEA VALTAVA VERKOSTO TULEVAISUUDEN OSAAJIA, TULEVIA KOLLEGOITA.

TYÖELÄMÄSSÄ PUHUTAAN NYKYÄÄNKIN HYVIN PALJON VERKOSTOITUMISESTA JA TYÖNANTAJAT ARVOTTAVAT SEN REKRYPROSESSEISSAAN HYVINKIN KORKEALLE.

TIETENKIN TEKNINEN OSAAMINEN ON EDELLEEN PÄÄOSASSAASIAANTUNTIJA-AMMATEISSA, MUTTA JOKAINEN TYÖNANTAJA HALUAA MYÖS PALJON MUUTA TYÖNTEKIJÖILTÄ.

SOSIAALISET TAIKOT, TIIMITYÖSKENTELYTAIDOT, PROJEKTINHALLINTA, NYT MUUTAMAN VAIN NIMETÄKSEN.

NÄITÄ TAITOJA EI VALITETTAVASTI OPETETA LÄHESKÄÄN TARPEEKSI DI-TUTKINNOSSA, JA ONKIN OPISKELIJAN VASTUULLA ITSEOPISKELLA NÄMÄ OPISKELIJÄELÄMÄNSÄ AIKANA.

OPISKELIJAKULTTUURI TÄÄLLÄ ON ÄÄRIMMÄISEN HYVÄ TILAISUUS VERKOSTOITUA JA TÄMÄN OHESSA OPPIA NÄITÄ TÄRKEITÄ TAITOJA.

LUKIJA! TEE ITSELLESI PALVELUS JA OTA KAIKKI IRTI NÄISTÄ VUOSISTASI OPISKELIJANA, LÄHDE MUKAAN TOIMINTAAN, VERKOSTOITU, TUTUSTU MUIHIN TULEVAISUUDEN

OSAAJIIN JA TEE OPISKELUAJASTASI IKIMUISTOINEN SEIKKAILU. SE ON SIJOUTUS TEIDÄN JOKAISEN TULEVAISUUTEEN, AIVAN KUIN TEKIN LAHJOITUSKIN.

TERVEISIN,
JUSSI KEKKI

TEK-VASTAAVA SEKÄ PITKÄN LINJAN MONIJÄRJESTÖAKTIIVI

**ARTIKKELIN KUVA:
VELI-MATTI KORPELAINEN // KORPELAINEN.KUVAT.FI**

KOHTI TÄTTÄDÄTÄTÄTÄÄTÄ JA SEN YLI

Oli tammikuinen ilta. Allekirjoittanut oli juuri päässyt kokouksesta jossa oli hyväksyttynyt artisti-idean Sähköpäiville.

Facebook auki ja kauan sitten tykätty sivu auki. "Message" kuului valitun komentopainikkeen teksti.

Sivu oli *Master Blaster* ja tästä lähti käyntiin marraskuussa kulminoitumansa saavuttanut seikkailu.

Niille jotka ovat välttyneet kyseiseltä "meemiltä":

Master Blasterin tekemä How Old R U (2003 version) on soinut 2014

Sähköpäiviltä jokaisilla Sähköpäivillä enenemissä määrin.

2016 Otaniemessä oli jo selkeää että tämä kappale oli vakiintunut

Sähköpäivien tunnuslippaleeksi jokaiselle paikkakunnalle.

Viesti kuului kutakuinkin näin:

"Hi, I am representing a local student organization here in Tampere, Finland. At what price and terms you'd be willing to play a gig here on 1.11.?"

Herra vastasi piakkoin että kyllähän marraskuun alku on vapaana, pistetäänpäs varausta pystyyn.

Kaikki meni suunnitelmien mukaan ja budjettia viilattiin että saataisiin herra Suomeen.

Kaikki oli jo valmista, mutta eräänä päivänä artistimme ilmoittaakin ettei tarvitsekaan majoitusta, vaan hän tulee paikalle ASUNTOAUTOLLAAN SAKSASTA ja majoittuu siellä ja linkkasi instagraminsa.

Katselimme epäuskoisina instagramillista reissukuvia asuntoautosta, pariskunnasta ja heidän koirastaan (nimeltään Pan, Peter Panin mukaan). Master Blaster on matkalla Sähköpäiville koiransa ja puolisonsa kanssa.

MARRASKUU 1.11.2018 KELLO 13:50

Seisomme kiltamme puheenjohtajan Adamin kanssa takaparkissa haalarit jalassa.

Olemme luvanneet Master Blasterille olla häntä vastassa 14:00 takaparkissa. 14:10 näemme asuntoauton lähestyvän, asuntoauto avaa ikkunan ja miesääni huudahtaa

"Hey, nice trousers!"

Kiitämme ja alamme johdattaa herraa parkkipaikalleen joka olikin arpoutunut etuparkkiin.

Välittömästi auton saatuaamme parkkiin vieraamme toteaa että tärkein ensin ja kaivaa kaljakorin asuntoautostaan ja jakaa yhden pullon meille ja itselleen. Tapahtuman luonne vaikutti (yllätys) olevan edelleen hieman mysteeri, joten yritimme parhaamme mukaan selittää Sähköpäiviä ja How Old R U:n suosiota. Lahjoitamme tässä välissä hänelle myös Skilta LootBoxin (skillan kangaskassi

johon pakattu: haalarit, haalarimerkkejä, cooleri sekä Rasputin laulukirja) Artisti kuuntelee hieman hämmentyneenä ja epäuskoisena ja nauraa mukana. Parit kaljat juotuamme päätämme viedä hänet kiltahuoneellemme koska paikallinen opiskelijakulttuuri selkeästi alkoi kiinnostamaan.

Master Blaster on kiltahuoneellaan kuin kotonaan ja tervehtii iloisesti kädestä pitäen jokaista kiltaan saapuvaa. Ihmiset katselevat epäuskoisina näkyä kun Master _vitun_ Blaster juo kaljaa kiltahuoneella ja rupattelee mukavia.

Jossain vaiheessa päätämme kysyä signeerauksia haalareidemme hihoihin, mutta kuulemma ei onnistu.

Hän signeeraa ainoastaan perseitä ja tissejä.

Sekunnin sisällä meistä noin kolme sähköteekkaria olemme perseet pystyssä artistimme edessä.

Kiltahuoneeseen tutustumisen jälkeen päätämme mennä näyttämään keikkapaikan.

Jos saksalainen vieraamme äsken oli innoissaan, niin nyt se paistaa jo selvästi hänen kasvoiltaan kun saavumme maanalaiseen pommisuojaamme.

"Mitä? Teillä on pommisuoja koululla? Ja käytätte sitä teknobileisiin? Uskomatonta."

Herran oli myös vaikea uskoa sitä, että tämänkaltaisia pommisuojia ylipäänsä on olemassa. Koitimme parhaamme mukaan selittää hänelle, että tarpeen vaatiessa lähes kaikki suomalaiset on mahdollista evakuoita pommisuojaan.

"And there will be techno party all day all night?"

"Yes."

Vaihdettuamme muutaman sanan teknikkomme ja kiltamme saunavastaavan Juhanin kanssa (josta Master Blaster muuten oli erittäin vakuuttunut), siirryimme kohti lounastaukoa. Tällä välin olimme myös havainneet ja selvittäneet herran majoitusongelman. Suomalaisten kaasupullojen venttiilistandardit olivat näet erilaisia kuin saksalaisten pullojen. Täten artistisankarimme ja hänen vaimo/koiraseurueensa asuntoautossa olisi yöllä noin -2 astetta, ellemmme tekisi asialle jotain. Onneksemme vuoden skiltalainen

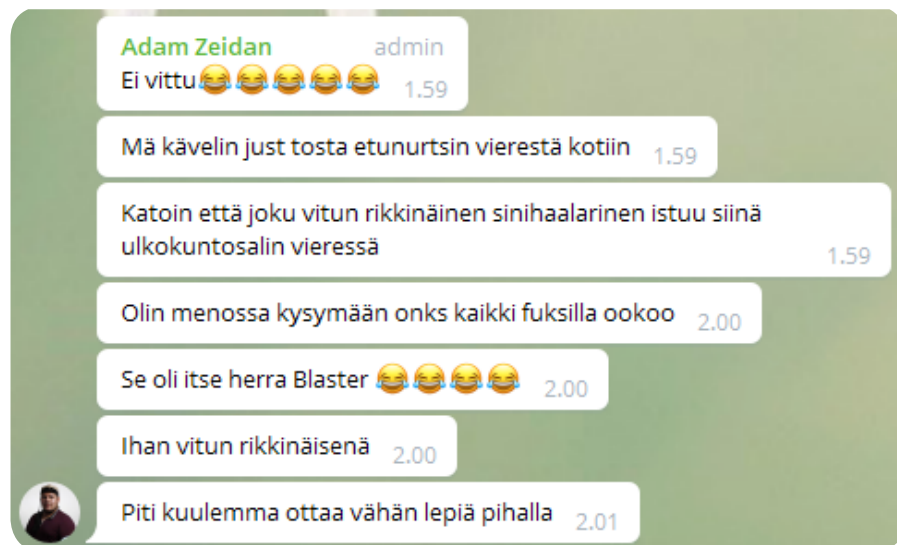
liro "liro" Vuorio ratkaisi tilanteen nopealla selvitystyöllä, ja mukavat yöunet saatiin turvattua.

Ongelmat ratkaistuamme siirryimme Miken (tässä vaiheessa jo sinuteltiin) sekä hänen vaimonsa kanssa ruokailemaan. Mr. Blaster paljastui suureksi kebabin ystäväksi, ja otimmekin suunnaksemme läheisen ravitsemusalan liikeyrityksen, Castellon. Matkalla blastaava ystävämmme oli erittäin huolestunut paikallisen kebablihan laadusta. Hetken hämmennyksen jälkeen saimme kuulla tarinan siitä, kuinka ensi töikseen Suomeen saavuttuaan nälkäinen Blastaaja-perhe oli suunnannut kohti Shell-huoltoasemaa, jonka mainoskytissä he olivat nähneet sanojensa mukaan "jumalallisen kebab-annoksen". Pettymys oli suuri, kun kymmenen euroa maksanut annos ei vastannutkaan lainkaan kuvan annosta. Shellin kebab ei kuulemma kelpaisi saksalaiselle koirallekaan. Nälkähän siitä jäi. Tässä suhteessa Hervanta vei erävoiton, sillä Castellon kebab voitti artistimme mukaan huoltoaseman mäiskeen 100-0.

Samalla tuli puheeksi myös ilta sekä keski-ian puolelle hitaasti mutta arvokkaasti kallistuvan Blasterin juomistottumukset.

"Can't wait 2 party with you all"

Lause mainittiin jo kuukausia sitten käymissämme Facebook-keskusteluissa. Kuulemma herra Blaster rakastaa faniensa kanssa juhlimista, mutta toisin kuin nuorena, hän ei vain yksinkertaisesti voi enää tehdä sitä jokaisella keikalla. Kolmen päivän krapulat ovat kuulemma Master Blasterille jo

arkipäivää. Kuitenkin, kokemuksesta viisastuneena, nykyään hän toivoo takahuoneeseensa vain kaksi pulloa Southern Comfort -viskiä. Edessä olisi vielä pitkä road trip Lappiin. Little did he know...

Kello lyö 20:45 ja saavuimme jälleen asuntoautolle. Oli aika saattaa esiintyjämme bakkärille.

Marssiessamme läpi kampuksen rastikierros oli edelleen täydessä vauhdissa ja joka nurkan takaa kuului tuttakin tutumpi kappale.

Master Blaster kysyy innoissaan puolisoltaan useita kertoja matkan aikana "DO YOU HEAR THAT?? :D" ja alkaa hyräilemään tättädättättä meidän kanssa.

Keikka oli menestys. Koko yleisö oli transsinomaisessa hurmoksessa. Bommarissa oli kuumempi kuin tuleen tuikatussa juhannussaunassa. Tapahtumista tuli mieleen elokuva "300", ehkä yleisön taisteluhurmoksesta ja hiestä kiiltelevistä paljaista yläruumiista. Tai sitten yleisön lukumäärästä.

Artistimme oli silminnähdessä innoissaan, tätäkö suomalaisten yliopistojen väestönsuojissa tapahtuu iltaisin? Herra oli myös kiskonut jo pullollisen menijuomaa keikkaa vauhdittaakseen, ja ottanut bakkäritarjoilumme mukaansa lavalle. Lieko ensimmäisen vai jälkimmäisen asian syytä että keikka venyi sopimukseen kirjatusta puolestatoista tunnista lähes kolmetuntiseksi spekaakkeliiksi jossa niin tekniikan päävastaavasta tapahtuman pääjärjestäjään asti ihmiset kävivät yrittämässä saada Blasterin lopettamaan. Yrityksille herra vain hyssytteli ja laittoi uutta levyä sisään. Lopulta kuitenkin yhteinen ymmärrys löytyi ja hän kysyi hieman järkyttyneenä

"So I have to stop for real?"

"Yes, sadly"

"Okay, I'll just fade this song away..."

Ja muutamalla napinpainalluksella biisi alkoi hiljenemään... kunnes How Old R U:n alkusoinnut alkoivat pauhaamaan entistä kovempaa.

Master Blaster katsoi suoraan kohti minua ja tiesi tasan tarkkaan etten voi lopettaa keikkaa kesken kyseisen kappaleen. Ylpeys paistoi hänen kasvoiltaan. Mutta kuitenkin lopettamisesta oli sovittu, joten hän otti mikrofonin ja kiitti pitkään ehkä eksoottisinta yleisöään ikinä. Keikka oli ohi, ja artistimme signeerasi vielä monet faniensa perseet vaimonsa pitkistä katseista huolimatta. Kun vihdoinkin oli valmista, saatoimme hänet asuntoautolleen ja kiitimme vielä ikimuistoisesta keikasta ja toivotimme hyvät yöt.

MASTER BLASTER 101, SÄHKÖSANOMIEN TOIMITUKSEN LÄHTEIDEN PERUSTEELLA:

**HOW OLD R U? 46
KÄYNYT ENNEN SUOMESSA? EI
LEMPIRUOKA? SAKSALAINEN KEBAB
LEMPIJUOMA? RED BULL JA SOUTHERN COMFORT
LEMPI OPISKELIJAJÄRJESTÖ? SKILTA**

TEKSTI: JUSSI KEKKI JA ADAM ZEIDAN
KUVAT: VELI-MATTI KORPELAINEN // KORPELAINEN.KUVAT.FI

Kaukana Väijyy Ambient

7.6.2014 20:00-02:00
Ravintola 931,
Kehraasaari 3, 33200
Tampere, Finland

Yksittäisiä äänimaisemia
luova Catnos saapuu
avaamaan Kesälauden
KDU-tapahtumajärjestäjien
raffien rakastamaan
Kehraasaaren Ljariin.
10 Samalla taiteilijalta
julkaistaan myös
perinteiseen tapaan
rajoitetun painoksen
KDU-003 -kasetti.

Iltaa.

Syksyn kirpeinä pakkasöinä saattaa mielesi paeta arjen kylmyyttä lapsuutesi kesiin järven rannalle. Niistä kesistä on jo aikaa, olit silloin fuksejakin viattomampi ja turmeltumattomat aistisi tallensivat ympäröivän todellisuutesi lämminsävyisten aistimusten täyttämäksi muistikuplaksi, johon yhä uudelleen palaat.

Yksi aistimus on piirtynyt erityisen tarkkaan sielusi tärykalvoille: Kaislikossa suhisee.

...

Niin, miksi *kaislikossa muuten suhisee?*

...

...

...

Koska hauet kuuntelevat siellä **NOISEA!!!**

Ahhhh... noise, melu, kohina, häly, häiriö, särö, surina, porina, korina, kilinä ja kolina... rakkaalla lapasella on monta subjektiivista manifestaatiota. Wikipedia antaa meille kaksi määritelmää noiselle, eli suomennettuna melulle: "Melu (arkikielessä meteli) on ääntä, joka koetaan epämiellyttäväksi tai häiritseväksi tai joka on muulla tavoin terveydelle vahingollista tai hyvinvoinnille haitallista."

"Noise on elektronisen musiikin alalaji, jonka juuret ovat konkreettisesti musiikissa ja industrialissa. Kappaleet ovat tyypillisesti erilaisista häiriö- ja kiertoäänistä koottuja kovaäänisiä kollaaseja, joissa selvillä taajuuksilla soivat sävelet ja niiden muodostamat melodiat ovat hyvin vähäisessä osassa tai puuttuvat kokonaan." Näihin kahteen lainaukseen kiteytyy kauniilla tavalla noisen ydin: häiritsevä, epämiellyttävä, kovääninen. Ei melodiaa tai selvillä taajuuksilla soivia säveliä. Ilmaisua, josta länsimaisen musiikin klassiset konventiot on riisuttu ja korvattu alkuvoimaisella ja raikkaalla melulla. Modernin noisen juurten voidaan ajatella olevan 1900-luvun alun mekaanisissa musiikkikonekokeiluissa ja 1940-luvulla alkaneessa konkreettisen musiikin suuntauksessa, joka koostui ympäristöstä nauhoitetuista äänistä. 1970-luvulla industrial-musiikin kehitys loi pohjan nykymuotoiselle noisemusiikille. 1980-luvulla noise haarautui industrial musiikin alta omaksi alasuuntaukseksi ja varsinkin Japanissa kehittynyt japanoise-suuntaus kehitti tyyliä kohti aggressiivisempaa ilmaisua.

Nykyään noisen alle tai sen läheisyyteen voidaan sijoittaa lukuisa määrä erilaisia tyyliä ja genrejä, joissa soundi liikkuu aggressiivisesta ja rytmikkästä power noisesta rauhattoman IDM:n ja glitchin kautta monotoniseen ja hypnoottiseen droneen.

Pan Sonic

Suomessa tunnetuin noisekokoonpano lienee Pan Sonic, jossa vaikutti myös jo edesmennyt suomalaisen konemusiikin ja rave-kulttuurin legenda Mika Vainio (Mukana myös 80 ja 90-lukujen taitteessa toimineessa Hyperdelic Housers -tapahtumajärkkääjäryhmässä). Knoppitietona: Pan Sonicin ensimmäinen ep Panasonic julkaistiin kiehtovasti nimetyllä Sähkö Records -levy-yhtiöllä vuonna 1994. Myös Tampereella surina-scene on vahva, jo kuusi vuotta on Tampereella järjestetty Kaukana Väijyy Ambient -levy-yhtiön tapahtumia erityisesti Ravintola 931:ssä. Labelin taustalla myös TTY- ja Spinnitaustainen Sipitron. KVA:n julkaisemia musiikkiteoksia saa bandcampista tilattuna myös c-kasetilla, jos haluaa oikein lämmintä surinaa korviinsa.

Biisisuosituksukset:

Alva Noto – Uni Acronym (feat. Anne-James Chaton)
Pan Sonic – Leikkuri
Sipitron – ▲ Pyhä Kolminaisuus ▼
Merzbow – Woodpecker No. 1

SKILTA x MIK

Suuri alkoholittomien oluiden vertailu

Syksyisenä iltana, Materiaali-insinöörikilta ja Sähkökilta päättivät lyödä selvät päänsä yhteen ja testata alkoholittomat lagerit. Isku oli sen verran kova, että ennakkosuosikki Koffin Crisp ei voittanut vertailua. Sen pidemmittä puheita, annetaan tuloksien puhua puolesta.

Testaajina Skillalta Atte Lamminsalo ja ex-materialisti Rauno "Rape" Meisner. Testaajina MIK:iltä Henri "Henkka" Määttä ja Ilkka "Jasper" Pääkkönen.

Holiton olut	Atte	Ilkka	Henkka	Rape	KA
Heineken 0.0	4,21	4,29	4,14	4,29	4,23
Koff Crisp Vaalea	4,10	4,00	3,14	3,74	3,75
Lasso Zero	3,79	3,93	3,21	4,00	3,73
San Miquel 0.0	3,79	3,86	3,57	3,07	3,57
St Peter's Without Gold	3,50	3,50	3,21	3,43	3,41
Beck's Blue	3,29	3,36	3,21	3,50	3,34
Lapin Kulta Zero Tumma	3,14	3,21	2,71	2,86	2,98
Kaikki sekasin	2,14	3,43	2,36	3,50	2,86
Bavaria holland 0.0%	2,21	3,21	2,71	2,71	2,71
Lapin Kulta Zero Vaalea	2,50	2,79	2,00	2,86	2,54
Koff Crisp Tumma	2,64	2,29	2,50	2,57	2,50
Bucler non-alcoholic	1,71	2,79	2,36	2,36	2,30
A Le Coq 0.0%	1,50	2,57	2,14	2,43	2,16
Ukko-Pekka alkoholiton	2,00	2,29	1,86	2,43	2,14
Oettinger Alkoholifrei	1,43	2,29	1,71	1,71	1,79

Arvostelussa painokerroin on maulla 3 ja muilla 1.

caruna

"Maistuu Heineken"

"Se budikalja"

"Mahtava saunakalja"

"Hyvä ensipuraisu"

"Vahva humalan maku"

"Siirappisuus paistaa läpi"

"Weetabix maku"

"Mitä vittua ihan hyvää"

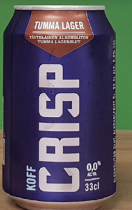
"Lapparihtava"

"Mitäänsanomaton"

"Tuoksuu kissanruoalle"

"Laimean näköinen ja makuinen"

"Haisee taloyhtiön saunalle"

"Metallinen sivumaku"

FUKSINURKKA

JEE FUKSEJA!!

Annoimme fuksien kertoa opintojen aloituksesta TTY:llä omin sanoin

Moikka!

Olen Sanna Grundström Espoosta ja muutin nyt syksyllä tänne Tampereelle. Opiskelut lähtivät käyntiin suhteellisen hyvin, vaikka uutta tietoa on ahdettu päähän suuria määriä muutamassa kuukaudessa ja opiskelu rytmi on vielä hiukan hakusessa. Vaikka taso on kova, olen silti erittäin tyytyväinen päätöksestäni tulla opiskelemaan TTY:lle. Täällä ei seurasta taikka tekemisestä ole puutetta ja opiskelujen ohella nollaamisen jalo taito hallitaan loistavasti.

Tässä ohessa olen päässyt mukaan haalaritiimiin, biletiimiin ja pariin nakiinkin olen mennyt ja keväällä kauppailen sitten Tamppia. Nyt haen myös hallitukseen hommiin. Kuten sanoin, tekemisestä ei ole täällä pulaa! Syksyyn on mahtunut jos jonkinmoista tapahtumaa saunoista approihiin, mutta päällimmäiseksi on jäänyt mieleen (ihme kyllä) Fuksi exqu ja Henen kyyti takaisin Hervantaan. Meno oli kova ja exqu levy sen mukainen. Vuodelle on ollut vauhdikas lähtö ja loppuvuodet toivon mukaan menevät samoissa merkeissä!

Näkyillään!

Mun nimi on Leevi Alpimaa, ja se taitaa olla aika alottaa. Ensimmäiset 21 vuotta elämästäni vietin Turussa, ja nyt 2018 syksyllä muutin Hervantaan.

Mietteitä?

Sähkö = Sinistä

TTY = Koti

Hervanta = Työmaa

Kaisa = Paras?

Try: tenttiviikko AND mayhem

Except: Fatal_error

Toivottavasti ei tuu yllätyksenä tässä vaiheessa kellekään, että syksyn paras juttu oli ristiretki länteen. Kiitos tästä kulttuurin ja yhteiskunnan kannalta erittäin merkittävästä tapahtumasta kuuluu Skillalle. Eiku ainii, Sähköpäivät. Apua. Onneks Wappu on vaan kerran vuodessa.

oon kaisa vornanen
alunperin paimiolainen
pari kuukautta täs on nyt ihmetelty,
että mitä ihmettä on TTY
hervannassa on hyvä olla
ja etenkin sähköä opiskella
imal meni uusintaan
mut mitä sitä stressaamaan
oli hyvä rankka-xq ruotsissa
ja sähköpäivät bommarissa
siinä on mun muistot syksyltä
joista kommentin sain leeviltä
"muistatko niistä muka jotain"
jatkolta odotan jatkoja
muutamaa noppaa ja hyviä aikoja
:-)

Hei!

Mie oon Jussa-Pekka Luhtaanmäki ja kotosin Suomen käsivarren kainalosta eli Muoniosta. Hervantaan muutin elokuun alussa ja viihtynyt täällä siitä asti.

Opiskelu on lähteny käyntiin loistavasti eikä Hervannassa tule tylsää hetkeä missään välissä! Ylioppilastodistuksen lisäksi pohjilta löytyy myös sähköasentajan tutkinto, joten sähkötekniikka tosiaankin tuntuu omalta alalta ja odotan jo innolla pääaineopintoja! Kiltatoimintaan en ole ainakaan vielä ehtinyt mukaan, mutta katsotaan mitä tulevaisuus tuo tullessaan ;) Ensimmäinen tenttiviikko oli ”hieman” stressaava, mutta yllättäen kovalla lukemisella siitä selvittiin odotettua paremmin! Syksyltä on jäänyt mieleen monta tosi hyvää muistoa, mutta paras muisto on varmasti FuksiXQ pääkaupunkiseudulle! Tulevaisuudelta odotan entistä mielenkiintoisempia kursseja ja lisää hyviä opiskelijatapahtumia!

Ps. Oispa jo wabu.

Kristian Osara

“Krisu juo paljon kahvia. Krisu käy paljon tapahtumissa. Krisu selviytyi Ruotsi-XQ:lta takaisin. Krisu pelaa paljon fifaa*. Krisu tykkää Hervannasta ja TTY:sta. Krisu on suuri formula- ja Kimi-fani. Krisu on se fuksisitsien hulkki. Krisu on hyvä koulussa eiku. Krisu odottaa wappua.”

Tilanpuutteen vuoksi pyysin kaveria kuvaamaan minut mahdollisimman ytimimekkäästi.

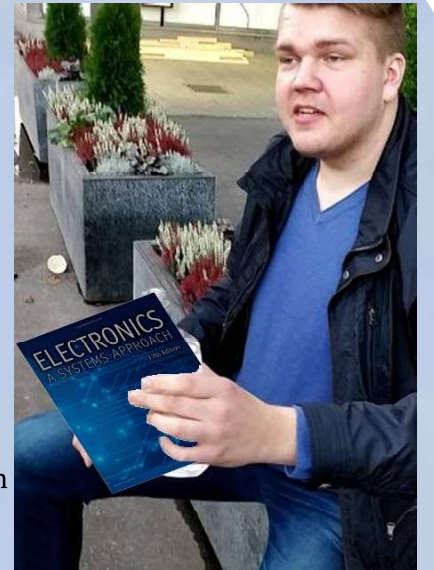
ABB

Tervehdys kaikille.

Olen Kalle Luotola, Harjavallan lahja maailmalle.

Opiskelut ovat alkaneet hyvin TTY:llä ja tähän asti olen viihtynyt hyvin täällä. Olen tutustunut moniin uusiin ihmisiin ja saanut hyviä uusia kavereita. Kiltatoimintaan en ole osallistunut, mutta kerhotoimintaa olen jo vähän päässyt haastelemaan ja pitänyt siitä. Tenttiviikko oli helpompi kuin odotin, ja oli huojentavaa huomata, että yliopistossakin pärjää ihan hyvin, jos keskittyy välillä myös opiskeluun. Syksy on ollut yksi lyhyen elämäni parhaista ja yleisesti kaikki fukseille tarkoitetut tapahtumat ovat olleet viihtyisiä. Loppuvuodelta odotan hiljaista ja rauhallista wappua.

PS. Jos kuvittelet olevasi hyvä Fifassa*, niin tule nykäisemään hihasta ja voimme yhdessä tehdä kuvitelmastasi trauman.

Danfoss

KANSIEN KUVAT:
VELI-MATTI KORPELAINEN // KORPELAINEN.KUVAT.FI